

WINTRŮV RAKOVNÍK

2

XXXIII. KRAJSKÁ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ
S VÝBĚREM NA CELOSTÁTNÍ PŘEHLÍDKY DIVADELNÍ TŘEBÍČ/DIVADELNÍ DĚČÍN

BŘEZEN 2009

Tetičku jsem políbil patnáctkrát

Dámy a pánové, jak jste si jistě mohli všichni již včera všimnout, XXXIII. ročník Wintrovek opravdu začal. Musím říci, že počáteční přehlídkové roztažení opony bylo rozhodně divácky příjemné. Jako první soubor se nám ukázala **SLÁNSKÁ SCÉNA**, o.s. Slaný s inscenací *Polib tetičku*. Po představení jsem si povídal s pány Tomášem Vottem (Leonard Loftus) a Josefem Jelínkem (Gus).

Po kolikáté jste už líbali tetičku?

TV: Dnes to bylo po patnácté.

Jak se vám hraje role Guse?

JJ: Musím říct, že Gus to ze začátku moc nechápal.

TV: Ne, ze začátku to nechápal Jelínek!

JJ: Dobře, tak jsem to nechápal já, ale pak jsem si uvědomil, že

je to člověk jako já. Mně je taky kolem padesátky, mám dospělé děti a taky chytám druhý vítr. Takže nakonec jsme se s Gusem skamarádili.

Měli jste nějakou souborovou hlášku, která vás provázela celým zkoušením?

TV: Největší oříšek byla scéna s telefony. Takže nejčastěji jsme

řekli: „Haló! Haló! Haló!“

JJ: A největší lež byla: „Stavíme malou scénu!“ Původně jsme chtěli hrát komorní divadlo, ale nakonec to dopadlo takhle.

Jaký byl největší kiks během představení?

TV: Jednou jsem přeskočil pět a půl stránek textu. Kolegyně to chtěla napravit, ale nepovedlo se. Tak jsem odešel.

Pokolikáté hrajete tady v Rakovníku?

TV: Hráli jsme tu už mockrát a máme to tady moc rádi. Vždycky jsme brali Rakovník jako divadelní město a rádi vzpomínáme.

JJ: Já jsem tady v Rakovníku začínal spolu s Alenkou Mutinskou, Evou a Jardou Kodešovými s panem Karnoldem. Tady jsme všichni měli svůj sen.

Proč hrajete divadlo?

TV: Protože to miluju, úplně ze všeho nejvíc a bez toho nechci být. 7. března jsem slavil pětadvacet let od toho, co jsem poprvé vstoupil do Slánské scény.

Mno, milé děti, a závěrem snad jen: Frank Sinatra vcelku nikdy nikomu neublíží, jen když hraje z rádia :-)

Polib tetičku – Míša Chrapová, Tomáš Vott, v pozadí Josef „Chosé“ Jelínek

Jak políbit tetičku

Dlužno hned úvodem přiznat, že komedie Simona Williamse Polib tetičku nepatří mezi nejvýraznější a nejzdařilejší komediální tituly angloamerické provenience, které se objevují na českých (nejen) amatérských jevištích. Přesto nabízí souboru, který se rozhodne pro její inscenování, nejen nemalou dávku situačního a konverzačního humoru, ale i (a především) citlivě rozehraný příběh o postupném sblížení dvou lidí, kteří trpí nemalým problémem s komunikací s druhým pohlavím a vztah k němu už takřka „zabalili“.

Ostatně právě důsledné rozehrávání tohoto sblížení by zřejmě mělo být páteří inscenace, neboť nahlíženo pouze optikou situační komedie není Williamsova komedie žádnou třesnutou zábavou formátu Charleyovy tety a i těch několik desítek slovních vtípů nevystačí k tomu, aby udržely divákovu pozornost samy o sobě. Zde se ovšem soubor Slánské scény Slaný a jeho režisér Jan Fanta poněkud zmýlil zejména v tom, že nedal představitelce Harriet možnost postupně prohlédat celou „fintu“ s tetičkou – právě toto prohlédnutí je koneckonců hlavním důvodem pro to, že Harriet zatouží po vztahu se zdánlivě nudným a necharismatickým statistikem Leonardem; uvidí v něm totiž člověka nečekané hravosti a fantazie! Navíc pak bohužel její představitelka „nemá co hrát“ a je odsouzena k monotónnímu variování nechápání toho, co se kolem ní děje.

Druhým podstatným „prohřeš-

kem“, kterého se slánští na žánru dopustili, pak je časté ignorování jednoho z jeho základních principů. A sice stálého nucení protagonisty (Leonarda) k improvizaci pod tlakem situace, k vymýšlení řešení pro svou záchranu tady a teď. Ve slánské inscenaci bohužel vypadá většina kroků, kterým se Leonard snaží „tetičku“ maskovat před odhalením, jako dávno připravené – ztrácí se tak bohužel jak komično, tak pro žánr podstatné napětí z toho, že hlavnímu hrdinovi stále „už- už“ hrozí prozrazení.

Slánští tak bohužel (až na několik zdařile uplatněných konverzačních point) nevyužili dostatečně jak zdařilé základní scénografické řešení, tak herecký potenciál souboru. Přesto některé výkony (zejména Didi Míši Chrapové, ale i Leonard Tomáše Votta) naznačují, že za jiných okolností bychom se mohli se slánskými setkat podstatně příjemněji.

Jan Šotkovský

Polib tetičku – Tomáš Vott a Vladka Fantová

PROGRAM

Čtvrtek 19. března 2009

Tylovo divadlo 15.00–17.00 hodin

Norman Robbins

MLHAVÉ VYHLÍDKY

Černá komedie, která se odehrává na jednom staroanglickém panství, daleko od civilizace.

D.S. OPERA Žatec

Tylovo divadlo 19.30–20.50 hodin

Pavel Němec

BLÁZINEC

Drsný příběh prodchnutý manipulací, zlodějinou, zneužitím nadřazeného postavení a také zneužitím lásky, je metaforou bezohlednosti a krutosti dnešního světa...

BANDA o.s. Benešov

Off-windows-átko

Ahoj, ahoj, ahoj, zase po roce u nás v Rakovníku. Jako každý rok v březnu tu i letos máme spoustu skvělého divadla, vynikající poroty, nevyčísitelné zážitky, úcty, nepřeborné množství kulinařských specialit, hodiny zajímavé a leckdy neuvěřitelně příjemné konverzace, neomezený přísun pitného režimu, kulturní vyžití, staré přátele, mladé přátele, nové přátele, žádného nepřítele, dobrou náladu, PSM, kocovinu, ale hlavně dobrý pocit z toho, že jsme zase spolu... Proto jsem se rozhodl obohatit vás každé ráno o pramalé množství plytkého, nijak nezábavného, až trochu trapného humoru.

Je to na prd.

Koulí se koulí
bowlingová koule,
po stehnech ke kouli,
říkáme ti vole.

Tiráž

Redakce Zpravodaje: píše Eva Ochrymčuková a Off, fotí Jiří Chlum, překlady nemilosrdně vraždí Lída Strejcová, na papír zkušeně vkládá Pavla Zimmermannová. Toto 2. číslo vyšlo 19. března 2009.